

М. Т. П.
УПРАВЛЕНИЕ „ХИМИЧЕСКА ПРОМИШЛЕННОСТ“

Д. Х. З. „ГАВРИЛ ГЕНОВ“
РУСЕ

Централа 22-33 и 22-34
Гл. счетоводителя 42-06
ТЕЛЕФОНИ: Снабдяване 42-05
Пласмент 42-07

Разчетна с/ка 34/2

№ 4965

гр. Русе, 12 дек. 1958 год.

До

Окръжен народен съвет
Народен музей

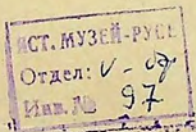
РУСЕ

На № 109/28.XI.58 г.

Приложено изпращаме Ви един екземпляр от написаната история на завода ни.

Приложение: съгласно текста

ДХЗ "ГАВРИЛ ГЕНОВ" - РУСЕ

ИСТОРИЯ НА ЗАВОД "ГАВРИЛ ГЕНОВ" - РУСЕ

Предприетието е основано в 1901 г. от Алберт Искович и Израел Леви и първоначално започва производството на вакси в центъра на града. Към 1910 г. собствениците преместват работилницата си от центъра на града в сегашната му площадна - бул. Хр. Смирненски 21, като продължават работата в паянтови и дървени постройки, които са се запалили и на тяхно място са построени масивните постройки заварени при национализацията.

Освен производството на вакси и литографиран и пресов амбалаж към 1920 г. въвеждат нови производства - безири, лакове и земни бом. Към 1934 г. построяват маслобойна за производството на ленено масло, което пряко употребяват в производството на безири.

1935 г. започват производството на целулозни лакове, ацетонови и каучукови лепила.

1936 г. започват производството на бакелитов прах за пресоване на бакелитови предмети.

През 1940 г. главните акционери - собственици на предприетието Искович и Леви напускат България, като Леви заминава за Палестина и понастоящем живее там като английски поданик, а Искович отива в Ню-Йорк, където живее като американски поданик.

По време на втората световна война предприетието е национализирано като еврейски имот и се управлява от представител на държавата.

След разгрома на фашиска Германия фабриката бива денационализирана.

В историята на предприетието до национализацията 1947 г. е характерно, че собствениците са плащали с по няколко лева по-високи надници от другите предприятия и по този начин са подбирали много добър производствен кадър, който бе заварен при национализацията. Самият факт на изплащане по-високи надници е създавал обстановка в която борбите на недоволства са били и по-малки в сравнение с другите предприятия. Въпреки това през 1923 г. в завода е била организирана стачка в която по-дейно участие са взели работниците Ради Ялъмов, Димитър Петров, Русин Ботев, Асен Денчев, Кирил Личев и Димитър Янев. Стачката се е ръководила от Ради Ялъмов, който е бил партиен отговорник на района. Предявени са били следните искания:

1. Почистването и метенето на работните помещения да не става в работно време;
2. Заводът да се снабди с вода за пиене от градската мрежа;
3. Да се повишат надниците.

По спомените на работника Русин Ботев стачката е била подготвена като предварително в партийния клуб са били проведени няколко събрания за организирането ѝ. Това показва, че партийната организация в града е стояла начело на организацията на стачката, като я е ръководела чрез отговорника си Ради Ялъмов. Провеждани са и разни събрания в самото предприятие. Делегация избрана от работниците в която участвуват и др.др. Ялъмов, Ботев и др. се явява пред собствениците и предявява исканията на работниците. Отначало собствениците отхвърлили исканията и заплашили инициаторите с уволнение. Работниците обаче са проявили солидарност и впоследствие собствениците са отстъпили, задоволили исканията на работниците, но по-късно използвайки известно стеснено положение на пазара, са уволнили почти всички инициатори.

Малко преди заминаването на собствениците за чужбина в административната сграда на предприятието, където се е държала архивата, е имало пожар, който по всичко личи, че е бил умишлен и с който са целили да унищожат почти цялата си архива.

На 23.XII.1947 г. при национализацията заводът беше заварен в много окаяно положение. Целият му ръководен технически кадър беше напуснал. Бяха заварени 55 все възрастни и стари работници, всички много опитни в професията, но без техническо ръководство. Машинният парк беше извънредно много разнебитен и в завода нямаше никакви суровини. Въобще целият период от национализиране фабриката като еврейски имот до национализацията от народната власт, производството в предприятието е изостанало много назад и кадърът масово е напуснал фабриката.

Първата грижа на ръководството на завода след национализацията беше да събере специалистите - техници. Почти всички инженери, които са работили в миналото в предприятието, са били от еврейски произход. Ръководството успя да ги издири и привлече отново на работа, но към края на 1949 г. при масовото напускане на еврейското малцинство в България, напуснаха без изключение всички специалисти от завода и това наложи наново да се търсят специалисти в тази област и да се подготвят нови кадри. С тази задача ръководството успя да се справи.

Една от най-добрите години на производството от преди национализацията е била 1939 г. когато общата стокова продукция е достигнала годишно производство 780 т. Последната година преди национализацията 1947 г. продукцията е спаднала на 280 т. От национализацията насам благодарение на редица подобрения, реорганизации, внедряване на много технически мероприятия и рационализации, под ръковод-

ството на партийната и профорганизации и административното ръководство колективът на завода чувствително увеличи общия обем на стокосвата продукция, като в края на 1956 г. валовата продукция стигна 5500 тона.

По-долу даваме спомени на някои от старите работници:

Тинка Христова и Веса Лицева: Ние работим от 25 години в литографията. Трябва да подчертаем, че битовите условия преди 9.ІХ. бяха твърде лоши. Така например всички работници се хранеха където намерят за удобно, нямаше уреден стол или някакво определено място за храна. За подобни грижи, каквито сега се проявяват от Партията и Правителството с даване мляко и захар като противотрова, не е възможно и да се мисли при собствениците. Празника на труда - 1.Май беше задължително присъствен и при отсъствия без уважителни причини ни грозеше опасност от уволнение.

Величка Стоилова - работничка съм в това предприятие от 21 годишна възраст и работя в лаково отделение. При постъпването ми на работа това отделение се състоеше от няколко малки стаички в които се работеше не леко. След 9.ІХ. - в 1950 г. стаичките бяха съборени и сградата пригодена в едно общо по-обширно отделение, какъвто е и сегашния му вид. Спомням си, че преди не веднаж през лятото сме се хранили дори на улицата, насядали по тревата и сега съм доволна, че народната власт ни даде условия да се храним и почиваме в добре обзаведен стол, където се сервира калорична и качествена храна.

Тодор Кондев и Стефан Симеонов: Работим от 30 години в това отделение като валцъори. За отбелязване е, че при собствениците ставаша много често пожари причинявани от слаба бдителност. Процесите не бяха механизирани, бъркането на боята ставаше на ръка и тази първобитна работа беше много тежка, но тя бе възможна, тъй като не се произвеждаха големи количества. Материалите бяха вносни и така се осигуряваше едно добро качество на произвежданите артикули. Сега обаче производствените процеси са механизирани и въпреки че имаме 10 пъти по-голям план, работата е много по-лека. Преди работехме с 9 валцъори; сега благодарение въведената механизация работим само с 4-ща. От тук ние виждаме, че народната власт мисли за нас работниците

Александрина Неделчева: Работничка съм от 30 години в лаково отделение. Преди 9.ІХ. производителността на труда беше много пониска. Процесите не бяха механизирани. Държеше се действително много на качеството на боята и особено на външната опаковка и при някакви допуснати слабости, като например изцапана кутия и др. имаше случаи да се връща по няколко пъти **продукция**, без разбира се да се доплаща за допълнителния труд.

Атанас Христов: - майстор умдрукер в литографно отделение:
Работя тук от 14 годишната си възраст. В същата фабрика работеше и баща ми като майстор-литограф. Първоначално аз постъпих в пресовото отделение, където напрежението беше много голямо. Затова трябваше да започвам работния ден много рано. Не ни беше позволено да закусваме преди 12 часа. При един такъв случай когато аз закусвах и работех едновременно, бях изненадан от собственика и получих една плесница. Също така не смеехме да се отделяме през целия работен ден повече от 1-2 пъти от работното си място, защото и за това се следеше. На 1.Май не можеше да се отсъства от града без бележка от полицията, а отсъствията от работа се таксуваха също много зле. Заплатите се определяха от чорбаджиите и на работници, които са били симпатизирани от тях, се даваха по-големи заплати, получаваха подаръци при разни случаи и др. Новите работници, какъвто и труд да полагаша, не можеха да получат повече от старите.

Виктор Лобода: Работя от преди 9.ІХ. в предприятието, когато то още беше собственост на Искович и Леви - във варилното отделение. Това отделение беше наполовина по-малко от сегашното. Освен това вътре бяха поместени 1-2 резервоара за масла и лакове и работното помещение беше крайно неудобно. Работеше се в един еднотонен казан безир и в малки казани на огнища - разни безцветни лакове. В 1933 г. беше доставен един апарат за шандьол, който сега е приспособен и се използва в отделението за изкуствени смоли. Нямаше монтирани никакви помпи и всичко се пренасяше на ръка. При заболяване на работниците се заплащаше от инспекцията 50% независимо от трудовия им стаж. Спомням си два големи пожара - един в картонажно отделение през 1935 г. където се запалиха филмови ленти. За отбелязване е, че нямаше бдителност в работата, нито правилно построяване на същата - в смисъл, много горливи материали се намираха на неподходящи места. Вторият пожар в 1937 г. в административната сграда - архивата, който беше причинен вследствие разлагане на недоброкачествен унгарски колофон през най-горещите дни на м.юли складиран в мазата на сградата заедно с доста големи количества нитроцелулоза, обхвана архивата на завода. След този пожар бе построен още един етаж на същата сграда и си спомням един разговор със собственика, който каза, че ако имаше 10пожара, щели са да построят 10 етажа.

Дейност на завода след национализацията.

След извършените реконструкции и уедрявания предприятието се оформи със следните производства:

А.

А. ОСНОВНИ ПРОИЗВОДСТВА:

1. Производство на безцветни лакове и безири
2. Производство на блажни бои и емайл-лакове
3. Производство на китове
4. Производство на земни бои /субстрати и цветни/
5. Производство на пигментни бои
6. Производство на маджун за прозорци
7. Производство на изкуствени лакови смоли

Б. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПРОИЗВОДСТВА:

8. Литография и декатаж
9. Голдлакиране
10. Производство на ламаринен амбалаж
11. Производство на дървен амбалаж

В. СПОМАГАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО:

12. Парова централа
13. Ремонтна работилница
14. Химическа лаборатория

Г. НЕПРОМИШЛЕНА ДЕЙНОСТ:

15. Заведение за обществено хранене

Основните производства са организирани в 2 цеха, а именно:

Цех за изкуствени смоли, безцветни лакове и безири;

Цех за блажни бои, цветни лакове, китове, земни бои и пигменти.

Първият от цеховете има средногодишно производство от 2200 т. със заангажирани 30 души.

Вторият цех има средно годишно производство 3800 т. със заангажирани 40 работници.

Допълнителните производства са организирани в един цех - амбалажно-литографен с производството на пресови изделия, литографиране и голдлакиране на ламарина и дървен амбалаж. Цехът има средно годишно производство 650 тона и 65.000 бр. дървени каси. Заангажирани са 45 работника.

Спомагателните производства се изразяват в: парова централа с 120 кв.м. нагревателна площ и заангажирани 7 работника; ремонтна работилница за подържане съоръженията и оборудването, сградите и пр. с 13 души заангажирани работници и химическа лаборатория за анализи на материали, готова продукция и др. В лабораторията са заангажирани 3-ма души.

Вътрешният транспорт на предприятието - поднасяне на суровини, полуфабрикати, манипулиране на готовата продукция се извършва от група работници състояща се от 8 души, които се числят към списъчния състав на предприятието.

Складовите помещения в завода са недостатъчни, но чрез умело манипулиране на материали и стоки, макар и не напълно, задоволяват нуждите на предприятието.

Заводът има добре уреден стол където се хранят дневно към 120 души. Същият се обслужва от 4 души.

На разположение на работниците при предприятието се подържат ежедневно 2 бани.

Целият персонал на предприятието, а именно: работници, инженеро-технически работници, служачи, обслужващ персонал, милиционерска и пожарна охрана и непромишлен персонал - наброява общо 185 души.

Всички постройки на завода са събрани в дворна площ от 43 дек.

Големият ръст на производителността на труда се вижда както от диаграмата, така и от дадената по-долу таблица за средносписъчния брой на работниците, средномесечната заплата и производителността на труда по години от 1950 г. насам.

Години	Средномес. заплата в лева			Средноспис. брой			Производит. на труда ср. изработка в лева		
	план	отчет	%-	план	отч.	%-	план	отчет	%
1950 год.	393	425	108.1	209	201	96.2	376890	475159	126.7
1951 "	439	508	115.7	155	154	99.3	422445	489542	115.9
1952 "	504	559	110.9	165	157	95.2	530703	608541	114.7
1953 "	596	627	105.2	132	167	91.7	625620	750130	119.9
1954 "	617	638	103.4	146	147	100.6	723726	797772	110.2
1955 "	638	672	105.3	129	125	96.9	729093	823552	112.9
1956 г.	640	703	110.-	113	114	101.-	903063	1055000	116.8

Ръста на производството се вижда от по-долу дадената таблица за планираната продукция и изпълнението на същата по години в стойностно изражение.

Г о д и н и	Произв. план в цени 1939 г.		- жил. лева %
	план	изпълнение	
1950 год.	78770	95507	121
1951 "	65479	75389	115.1
1952 "	87566	95541	109.1
1953 "	113863	125296	109.3
1954 "	105664	117806	111.5
1955 "	94053	102944	109.4
1956 "	102111	120280	117.8

Тук цифрите ясно говорят как се е развивало производството. Независимо от това, че последователно от завода са отнемани производствата на: бакелитова пресмаса, авкси за обувки, смазки, целулозни бои, каучукови лепила, ацетонови лепила и др. ръста на останалите основни производства се е увеличавал.

Едновременно с ръста на продукцията и благодарение на много мероприятия - организационно-технически, подобряване на технологията, организацията на труда, както и рационализаторските предложения, себестойността на продукцията постоянно се занижава.

По-долу дадената таблица за изпълнение себестойността по години показва ежегодното снижение на същата:

Г о д и н и	планирана себестойн.		изпълнена себестойн.	
	-%	сума	-%	сума
1950 г.	-4.77	- 630000	-15.85	-1678000
1951 г.	-8.57	-1189000	-11.03	-1573000
1952 г.	-6.05	-1100000	- 7.14	-1619000
1953 г.	-5.26	- 912000	- 5.63	-1066000
1954 г.	-2.-	- 335000	- 2.50	- 463000
1955 г.	+0.88	+ 138000	- 3.06	- 540000
1956 г.	- 2.97	- 484000	- 5.25	- 952000

Благодарение на увеличената производителност, средномесечната заплата на работниците се увеличи и това предизвика задържане на един постоянен основен кадър. Текуществото намаля до минимум, което позволи пък на работниците да се специализират, да дават чувствително изпълнение на нормите и да се укрепят като постоянен твърд кадър на завода.

Квалификацията на ръководните инженеро-технически кадри в лицето на инженер-химиците е добра. Заводът разполага с 8 химици висшести, двама средни химици. Издържани са на разности на предприятието студентите Борис Чакалов и Иван Колев, които след завършването бяха разпределени в други обекти, където се прецени че са стопански по-необходими. В момента следва задочно висша химия лаборантката М.Хлебарова. Също така следват: работникът Дочев - икономически науки и стругарят Митев - техника.

В завода има бивши работници издигнати на ръководни служби, като например началникът на отдел "труд и работна заплата" - бивш работник лепач Т. Болтов, ръководителят на рем. работилница Д. Пимпирев - работник шлосер, ръководителят на литографно отделение М. Христов - бивш работник литограф, и др.

Основните фондове на предприятието в стойностно изражение са както следва:

	1950г.	1951г.	1952г.	1953г.	1954г.	1955г.	1956г.		
	в	х	и	я	д	и	л	с	в
Земни	28	28	28	28	28	107	107		
Сгради	4123	4101	3927	4143	4156	4151	4151		
Съоръжения	790	832	835	1048	1160	1252	1120		
Силови машини	548	542	544	554	592	641	559		
Пред. устройства	211	196	195	195	196	202	198		
Машини и апаратури	1645	1477	1483	1468	1467	1284	1611		
Инструменти и приспособления	93	108	108	115	124	130	117		
Транспортни средства	70	58	58	58	58	58	16		
Стопански инвестиции	350	287	247	280	348	369	368		
	7858	7579	7425	7889	8129	8194	8247		

Работните помещения са разположени в една квадратура от 7000 кв.м. Чувствителни разширения от национализацията до днес не са правени; предстои да се направят такива след изготвяне генералния план на завода, което вероятно ще стане в близките няколко години.

ОСНОВНО ПРОИЗВОДСТВЕНО ОБОРУДВАНЕ:

1. Парова централа с 2 бр. парни котли, 120 кв.м. нагревна площ
2. Трансформатор - 1 бр., 180 квч.
3. Електромотори - 153 бр., мощности 323 кв.

Лаково-безирен цех:

4. Машини и инсталации за производство на блажни бои и емайл-лакове 14 броя
5. Реактори и машини за производство на безири и безцв.лакове -30 бр
6. Мелнични инсталации и други машини за производство на земни бои 21 броя;
7. Апаратури и машини за производство на земни бои - 13 броя

Цех изкуствени смоли:

8. Реактори, апарати и други производства на изкуствени смоли - 6 бр

Амбалажно-литографен цех:

9. Пресово амбалажни машини - 54 бр.
10. Машини за литография на ламарина 11 "
11. Пеши за изпичане лакове 6 "
12. Дърводелни машини 2 "

Ремонтно механичен цех:

13. Инструментални машини 17 бр.

Средно на работник от производството се падат 2.3 к.с. мощности и средногодишна консумация на електрич.енергия 1200 квч.

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВОТО:

Предприятието при национализацията беше заварено с неустановен технически кадър и без устройствена схема по техническите служби. С течение на времето, черпейки опит най-вече по литературни данни за устройството на промишлените предприятия в Съветския съюз, у нас се направи прелом и се създаде устройствена схема за организацията на производството с оглед на специфичните условия в предприятието.

Съгласно устройствената схема на завода производството се ръководи от главен инженер, който е пряко подчинен на директора и чрез него на управление "Химическа промишленост". В негово подчинение са всички производствено-технически служби. Така с течение на времето се оформиха:

1. ЛАКОВО-ПИГМЕНТЕН ЦЕХ. Същият обхваща производствените отделения: лаково, земно и пигментно.
2. ВАРИЛЕН ЦЕХ. Същият обхваща лакова варилна и изкуствени смоли.
3. АМБАЛАЖНО-ЛИТОГРАФЕН ЦЕХ. Същият обхваща производствените отделения: пресово, литография, декапаж и дърводелно.
4. ЕНЕРГО-МЕХАНИЧЕН ЦЕХ; който обхваща технически съоръжения, парна централа, ел.съоръжения и ремонтна работилница.
5. ЦЕНТРАЛНА ЗАВОДСКА ЛАБОРАТОРИЯ в която се окачествяват суровите материали и готовата продукция.
6. ОТДЕЛ ТРУД И РАБОТНА ЗАПЛАТА.

Освен това към главния инженер спада отдела за охрана на труд както и рационализаторското бюро с технико-икономическия съвет, обаче за ръководството на същите се използва наличния кадър поради липса на достатъчно щатни единици.

Като слабост следва да се отчете, че пак поради липса на щатни единици, при нас още не е оформен отдела за главен технолог и неговата служба следва да се поеме от главния инженер и ръководителите на цехове. Все още не е оформено и развойно бюро в което да се подготвят перспективни задачи за развитието на завода.

Административната служба се ръководи от директора Стефан Станев със следните отдели: финансово-счетоводен, планово-икономически, снабдяване и пласмент, административна служба и юрисконсулт. От служащите 6 души са с висше образование, 10 със средно образование,

РАЦИОНАЛИЗАТОРСКА ДЕЙНОСТ:

Още от 1949 г. в завода почна да се развива рационализаторска дейност. След съответно проведената в началния период разяснителна работа може да се смята, че трудовият колектив беше активизиран в резултат на което към днешна дата може да отчетем, че близо 45 % от производствения кадър е участвувал в рационализаторското дело с подадени рационализации. Като по-съществени рационализации може да се изтъкнат следните:

На инженерите Стоименов и Рогомеров по внедряване на модифицираните фенол-формалдехидни смоли с икономичен ефект 280.000 лева; и по внедряване на алкидните смоли, с което се спря вноса на тези артикули от чужбина и се реализира една икономия от 336.000 лв.; на рационализаторска бригада по изменение формата на амбалажните кутии при което се постига един икономически ефект от 125.000 лв. на работника Никола Диков по нов вапак на дървени каси с икономически ефект 261.000 лв.

на работника Тодор Кондев по утаителни камъни в лаковото отделение с което се реализира икономия от 44.000 лв.;

на работниците Стилиян Петров и Елчо Михайлов по внедряване нов начин за неутрализиране на пигментните бои с икономически ефект 18.000 лв.;

Също изтъкнати рационализатори са работниците: Людмил Станчев от лакова варилна, Стоил Дойков от ремонтна работилница, Цветан Найденов и Димитър Пимпирев от ремонтна работилница и др.

	1953г.	1954г.	1955г.	1956г.
1. Постъпили рацион.предложения	26	26	25	31
2. Приети за внедряване и експериментирание рац.предложения	21	23	21	23
3. Общ икономически ефект от внедрените рацион.предложения	19101	38858	92094	
4. Изплатени възнаграждения за внедрени рационал.предложения	7442	6044	5971	5178
5. Изплатени суми от фонд рационализация за други мероприятия в помощ на рацион.движение	6005	4605	5800	
6. Състояние на фонд "рационализация" в края на годината	38737	40316	54807	5720

Социалистическото съревнование е основно средство за повишаване активността на трудещите се в изпълнение и преизпълнение на производствените планове, за строителството на новия живот, за комунистическото възпитание на трудещите се маси. Важно условие за успеха на социалистическото съревнование е наличието на правилно ръководство.

В завода съревнованието се организира и води от първичната партийна организация и профорганизацията подпомогнати от ДСНМ и администрацията.

Благодарение на така разгънатото социалистическо съревнование през каминалите години можаха да се присъдят зваания ударници на много производственици, като например: Тодор Кондев постигнал изпълнение на нормите си 181 %, Ганчо Стоянов 159 %, Ценка Илиева 162 %, Димо Пасев 179 %, Петър Маринов 168 %, Кръстина Илиева 133 % и др. Най-добър в професията: Людмил Станчев 176 %, Минчо Янков 176 %, Божос Дереджийан 174 %, Петър Кочанов 168 %, Димо Пасев 179 %, Стефан Симеонов 181 % и др.

За правилното и добро изпълнение на производствените планове спомогат много и въведените нови прогресивни почини: Левченко и Муханов - за икономия на материали, Ворошин за подържане образцово работно място, на инж. Ковалъов - по който системно се обследват все нови и нови операции.

В 1956 г. след направената обмяна на опит в Химкомбината "Сталин" - Димитровград се започна внедряването и при насънна почина Ана Маслова - за оптимален технологичен режим. Същият почин бе внедрен в отделението за изкуствени смоли. Починът се усвои и в производствените отделения лакова вариана и пигментно. В тези отделения процесите се документират в журнал и се следи за точно спазване определените граници на дадения технологически режим, особено по отношение режима на температура, възглица, електричество и т.н. Това дава възможност за стабилизиране качеството на продукцията.

Профкомитетът и администрацията системно полагат грижи и за подобряване материално-битовите условия на работниците и служащите. В резултат на това в завода е обзаведен прекрасен уютен стол в който на трудовия колектив се сервира питателна и калорична храна на много ниска цена, като примерно един обед се движи при всички сезони от 2 до 3 лева.

Ежегодно се провеждат по два профилактични прегледа на работниците. За откритите заболели другари се вземат веднага необходимите мерки и след оздравяването им обикновено се изпращат в балнеосанаториуми за пълно възстановяване на силите им.

Освен това много другари ползват домашния си отпуск като заминават на почивка в добре уредените почивни станции на ЦК или ЦС на профсъюзите. Годишно ползват така почивката си 50-60 работници и служители от завода, като се отпуска от профкомитета помощ на всеки един по 80 лева от директорския фонд. Също така редовно се изпращат и деца на работници в почивни пионерски лагери и им се отпуска съответна помощ, като са заплащани пътните разходи.

Наред с производствената дейност пред партийната организация и профорганизацията стои за изпълнение също така важна задача - агитационно-просветната работа. Към завода има изграден агитаторски апарат от най-изтъкнатите производственици, които се събират всяка седмица на инструктаж, след което смъкват същите по-надолу като разясняват производствени и други задачи свързани с изпълнението на производствените планове, решения и постановления на Партията и Правителството и др.

Към завода има обзаведена радиуредба, която е една от най-добрите форми на агитация. Обзаведена е и библиотека; същата редовно се снабдява с новоиздадените книги. Трябва да се отбележи, че интересът и любознателността на абонираните читатели са големи. Годишно от около 100 редовни читатели се прочитат към 1000 книги.

В завода има добре уреден Червен кът, който представлява социалистическо културно огнище на нашите трудящи се. Същият работи по план изграден от комисията по културно масовата работа към профкомитета. Трябва да отбележим, че в него редовно се събират през почивките работници и служители, които четат наши и съветски списания. В същия се провеждат ежегодно лектории, шахтурнири, поставена е маса за тенис и др. За добре организирана и провеждана културна работа на прегледа на червените кътове в 1954 г. заводът бе награден с почетна грамота и сумата 500 лв.

За Нова година в завода се организира редовно елка на която се раздават подаръци на децата до 12 год. на трудещите се от завода, изразени в прочетни книги, играчки и др.

Редовно се организирват и посещения на кина, театри и концерти като не редки са случаите на заплащане билетите от фонда на директора и раздаване на първенците.

Всичко това говори красноречиво, че Партията и Правителството полагат големи грижи за отдиha и културата на нашите трудещи се за което не се жалят средства и сили. Целта е да имаме здрави труженици, добре ориентирани и издигнати в идейно политическо отношение, които да могат да преодоляват трудностите и вървят напред за изграждане на новия живот.

Също така трябва да се отбележи, че заводският колектив е поел шефство над ТКЗС "Победа" в с.Кожов с цел да помогне на последното да се развие по-бързо и даде високи добиви в растениевъдството и животновъдството, както и за установяване на трайни и ползотворни връзки между трудещите се селяни и нашите заводи.

Поето е шефство и над училище "А.Кънчев" за взаимно опознаване и сътрудничество. Учениците имат възможност да се опознаят по-отблизо със социалистическата промишленост и с организацията на труда. Последните изнасят литературно-музикални програми по различни поводи пред работниците от завода с което се внася свежа струя на ентузиазъм сред тях и получават повишено самочувствие, че са изпълнили своя дълг сред свои близки.

Заводът е поел шефство и над военния госпитал за взаимно сътрудничество.

От съществуването на Завода до днес на същия са били присъждани следните награди:

За първوماйското съревнование през 1951 г. — преходното знаме на Министерския съвет;

За първوماйското съревнование през 1954 г. — първа парична награда

За първوماйското съревнование през 1957 г. — първа парична награда

За второто тримесечие през 1957 г. — първа парична награда

Заводът получи бронзов медал за качествена продукция и добре уреден щанд на XVI.международен мострен панаир в гр.Пловдив през 1955 год.

При отчитане на годишната дейност в протоколите на отчетните балансови комисии заводът е таксуван като такъв с добре изпълнени производствени задачи и дейност.

В съревнованията на местна почва в гр.Русе Градският комитет винаги е оценявал дейността на завода като една от най-добрите с изпълнението на плана по всички показатели.

На редица градски и окръжни конференции на БКП в Русе заводът е бил посочван като пример за добре изпълнена производствена програма, на добре уреджани всички социалистически мероприятия по усвояване на нова технология, въвеждане нови почини, водене съревнованието и качествено изпълнение на продукцията.

Перспективи за развитие на завода за близките няколко петилетки

През 1954 г. специална комисия съставена от представители на Министерството на тежката промишленост, управление "Хим. промишленост", Проектанската организация и представители на завода обсъди въпроса за бъдещото развитие и установи заводът да остане като базисно предприятие за развитие на безиро-лаковата индустрия, като в допълнение на това производство ще се предадат и развиват следните производства: пигментни бои като съставна част на боите и лаковете; изкуствени лакови смоли във всички видове като албертолови, алкидални, полиамидни, хлорвинилови и др.; пресмаса за производство на пресови изделия, която е близка по състав и характер на производство то на лаковите смоли и целулозните бои; лепила на базата на каучук и ацетон, лепила за шперплатовата индустрия и други подобни. Така съставения протокол бе утвърден от Управлението с мнение площадката на завода да се изнесе в близък до завода терен с размери около 150 дек., където последователно да се построят цехове за новите производства и нови цехове за съществуващите производства.

С оглед общата политика обаче на Правителството този план за сега е изоставен за по-далечно бъдаще, тъй като заводът за сега е в състояние със сравнително малки инвестиции да задоволява нуждите на страната със сегашните си производства и да работи лакови смоли в сравнително по-ограничен мащаб. Това ще продължи докато се укажат благоприятни условия и стопанска необходимост да се направят почувствителни инвестиции за развитие на горните производства.

Като по-близка задача предстои през първите няколко години със сравнително по-малки инвестиции да се разширят производствата на албертолови, алкидални и полиамидни смоли.

ПАРТИЕН СЕКРЕТАР: /п/ И. Алексиева

ДИРЕКТОР: /п/ Ст. Станев

ПРОФПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ В. Бъчваров

ГЛАВЕН ИНЖЕНЕР: /п/ инж. Л. Стоиц
МЕНОВ

СЕКРЕТАР НА ДСНМ: /п/ Б. Деведжиев.

ГЛ. СЧЕТОВОДИТЕЛ: /п/ Е. Дойчев

ВЕРНО,